

האזנה השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בניהו ישישכר שמואל'י שליט"א

גליון מס' 103
פרשת מקץ התשפ"ו

מי שטרח בערב שבת • כוחם של הנרות

השמן והלהבה - גוף ונשמה • מעלות חודש טבת • החודשים שיעקב "חטף" • מעלתו העצומה של ר"ח טבת שחל בשבת • "צדיקים ביד רשעים" • פרשת הגלות היא פרשת הגאולה • לא זכר - וישכחו • פרשת מקץ וחנוכה • ה"אנטיזוכוס" של זמננו • רק למטה קונים כרטיסים! • ביקש להיקבר עם כל סוגי המטבעות • קיבל במתנה בית מט ליפול • כוחם הפלאי של נרות החנוכה • מעלת לימוד זוהר בשבת

"ראשי חודשים לעמך נתת זמן כפרה לכל תולדותם", תולדותם זה המעשים, שקרבן "עולת ראש חודש" מכפר על כל המעשים שאדם עשה במשך החודש, כי בר"ח ביד האדם לתקן את כל מה שהשחית בכל ימות החודש.

ובפרט בראש חודש טבת שזה גם חנוכה, שזה מעלה עוד יותר גדולה, ואמרו בגמרא: "כל הפתילות וכל השמנים כשרים לנר חנוכה" - ודרשו על זה רבותינו בדרך רמז, שבחנוכה זה לא משנה מה הבן אדם ומה הנשמה שלו, כי יורד אור עליון מלמעלה ומדליק את הנשמות.

אברהם אבינו ורבי מאיר בחנוכה

יש מנהג להדליק נר בחנוכה לכבוד רבי מאיר בעל הנס, ובפרט בראש חודש טבת. מדוע? הגמרא אומרת (במסכת ע"ז דף י"ח) שרבי מאיר בעל הנס אמר, שמי שנמצא בצרה ואומר "אלהא דמאיר ענני" הוא ינצל בנס. כמו שראינו שם את הנס הגדול שנעשה לרבי מאיר, שהציל את אחות אשתו מבית האסורים, ע"י שאמר לשומר, אם יתפסו אותך תגיד "אלהא דמאיר ענני" וכך היה שניצל.

והמהרש"א כותב: שהמעשה הזה שר"מ הציל את אחות אשתו זה היה בראש חודש טבת, ולכן נהגו להדליק שמן לכבוד רבי מאיר בעל הנס. עוד אומר המהרש"א, שכאשר רבי מאיר אמר "אלקא דמאיר" לא התכוון לשם שלו, אלא לומר שהקב"ה

"נולדם כשרים לנר חנוכה"

הנה זכינו לשבת נפלאה - שבת פרשת וישב, שהיתה שבת מברכין של חודש טבת שְׁפִימָנו: תתבשרו בשורות טובות, וכן סִימָנו רפואה: - תתרפאו בשעה טובה, וכן סִימָנו שפע: - תתעשרו בשעה טובה, בעזרת ה' שיהיה שפע וישועה בכל בתי ישראל.

כעת אנחנו כבר בעיצומו של חג החנוכה, שהתחיל בכ"ה בכסלו - יום קדוש, יום שבו גברה יד ישראל - "מסרת גיבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, ורשעים ביד צדיקים, וטמאים ביד טהורים" - איזה ניסים ונפלאות עשה עימנו ה'! ואיך זכינו ל"הדליקו נרות בחצרות קדשך" - שהמנורה בבית המקדש דלקה בנס, שהיה להם מספיק שמן להדליק רק ליום אחד, ודלק שמונה ימים.

והנה נר מורכב מכוס עם שמן פתילה ולהבה, והפתילה מחברת בין השמן לאש, וכל זה כנגד הגוף והנשמה: הכוס של השמן זה הגוף - "חנוכה" גימטריא "גוף" - והשמן כנגד הדם שבגוף - "כי הדם הוא הנפש", והאש שדולקת זה הנשמה, והפתילה שמחברת בין השמן ללהבה: "פתילה" אותיות "תפילה" - תפילה והודאה לבורא עולם, ואנחנו מתחברים אליו ע"י התפילה. איזה זכות גדולה!

הבית יוסף מביא בשם רבינו יהודה הלוי: אומרים בתפילת ר"ח:

לחסדיות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה < m6222560@gmail.com

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלויין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקו קול התורה שע"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

י-ם ת"א חיפה ב"ש

כניסה:	4:02	4:20	4:20	4:23
יציאה:	5:19	5:20	5:18	5:22
ר"ת	5:58	6:00	5:58	5:59

ראש חודש טבת שלעולם יחול בימי חנוכה, נעוץ בתוך החנוכה, וממילא כל ימי חודש טבת מקבלים את האור הגדול של חנוכה. ולכן גם שמו של החודש הוא "טבת" מלשון "הטבת" הנרות.

מלבד זאת, חודש טבת מסוגל לפרנסה, והרמז הוא שחודש טבת מזולו גדי, ואם תחבר את המילים "טבת גדי" זה עולה 428 כמניין שם קדוש חת"ך, שזה סופי תיבות והיית אך שמח, וכן פותח את ידיך, שזה שם קדוש שמסוגל מאוד לפרנסה בשפע בע"ה.

ועוד רבותינו דרשו "ויהי כמשלוש חדשים" האמור אצל תמר - מכ"ה באלול עד כ"ה בתשרי - חודש, מכ"ה בתשרי כ"ה בחשוון - עוד חודש, כ"ה בחשוון עד כ"ה בכסלו - עוד חודש, הנה שלשה חודשים שם הוכר העובר, ושם גם האור הגדול של השנה מתגלה, ועד אז אפשר לעשות תשובה.

השבת - שלשה ספרים נפתחים

בפרט שהשנה ראש חודש טבת, יוצא ביום שבת - יוצא לנו "ארכבי אתלת רכשי" - שלשה כוחות חזקים מאוד בשבת הזו: גם שבת, וגם ראש חודש, וגם חנוכה.

השבת יש שלושה ספרים: אחד של שבת קודש, אחד של ראש חודש, ואחד של חנוכה, וזה כמו ראש השנה ששלשה ספרים נפתחים, "מתתיהו" עולה כמנין "ראש השנה" כי בחנוכה יש כח להפוך את כל השנה מעכשיו. כמו שידוע בספרים בשם הבעל שם טוב שעד חנוכה אפשר לעשות תשובה.

וכבר אמרנו כמה פעמים כמה חשובה היא מעלת השבת ומעלת הלימוד בשבת שאין כמותו, הן איש חי כותב, שכל שעה בשבת כאלף שעות! ורבי שלום בוזגלו בעל מקדש מלך מביא, שבלימוד פשט שעה זה כמו שנה! ואם אדם לומד זוהר בשבת, כל שעה היא כמו 70 שנה, ועכשיו תארו לכם שזה גם שבת וגם ר"ח וגם חנוכה, זה כוחות אדירים! כל שעה לא אלף שעות, אלא עשרת אלפים שעות, לכל הפחות! מעלתה של השבת הזאת היא גדולה.

בעל התניא כותב בשם רבו המגיד ממזריטש שהוא קיבל מרבו הבעל שם טוב שהתפילות והבקשות בעת פתיחת ארון הקודש שנפתחים שלושה ספרים - אומר יתמלאו כולן! ואם לא, אז מקצתן בודאי, כי שערי רחמים בשמים נפתחים באותו זמן.

לכן מעלת השבת כשלעצמה, הלא היא מעלה גדולה, בפרט שאחת הגזירות של היוונים היתה שלא ישמרו שבת. ובפרט השבת שהיא גם ראש חודש, שהיוונים גזרו על שבת, חודש ומילה, והשבת יש לנו את שלשתם: גם שבת, וגם ראש חודש, וגם בעזרת ה' יהיו מילות ביום הזה כמו כל יום, שלושה דברים חזקים ביום אחד, ברגע אחד, זה כח אדיר!

לכן צריך לנצל את השבת הזאת ללימוד לעבודת ה', לקרוא את כל התהלים, זוהר הקדוש - לכל הפחות שעה, כמו שהבאנו מרבי שלום בוזגלו ששעה שאדם לומד זוהר בשבת, זה כמו

"שהאיר" לעם ישראל מפני היוונים ועשה להם ניסים, הוא יענו גם ממלכויות אחרות. ולכן מדליקים נר לכבוד רבי מאיר בעל הנס דוקא בחנוכה.

רבי שמשון מאוסטרופולי אומר, שראש חודש טבת זה יום פטירת אברהם אבינו - האבא הגדול - "אדכר לן קיימיה דאברהם רחימא" שכתוב בו "תקבר בשיבה טובה" - ראשי תיבות טב"ת, רמז להילולא הקדושה של אברהם אבינו, ויש בזה עוד הרבה עניינים.

ניסו לחטוף אותם ולא הצליחו

"טבת" ו"שבט" הם בספירות "נצח" ו"הוד": איך זה הולך? שלושת החודשים הראשונים - "תשרי חשוון כסלו" הם בספירות - חסד גבורה תפארת. אחריהם "טבת שבט" - שהם בספירת "נצח הוד", ואחר כך "אדר" - בספירת יסוד.

והנה ראשי תיבות: "טבת שבט נצח הוד", זה "השטן". מדוע? כי השטן נלחם חזק ביעקב אבינו על טבת ושבט, הוא רצה שהחודשים הללו יהיו כמו תמוז ואב שבהם נחרב הבית, רצה גם פה לעשות בלגאן בחודשים הללו, שהם נצח והוד, ויעקב אבינו חטף לו את זה.

ומתי יעקב אבינו חטף את זה? כתוב שיעקב אבינו חזר אחרי "פכים קטנים", "פכיים קטנים" עולה כמספר "שטן", ואמר לו "לא אעזובך אם ברכתני". "אם ברכתני" בדיוק עולה כמספר "טבת שבט", שאמר לו יעקב: תן לי את טבת ושבט. ובסוף הוא לא יכל על יעקב אבינו, ונתן לו. ומה קרה לו? "לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל". "יעקב ישראל" גימטריא "טבת שבט", כלומר שיעקב ישראל קיבל אותם, הוא נתן לו את זה, לא היתה לו ברירה, ולכן יעקב "איש תם יושב אוהלים" - "איש" גימטריא - שבט, "תם יושב אוהלים" גימטריא טבת. הכל מרומז פלא פלאות.

הכל יהיה בסדר כמו הראש

רבותינו דרשו על הפסוק "ותצפנהו שלושה ירחים", זה חדש טבת, תמוז ואב, שבהם צריך להיות "מוצפן" שהמקטרג לא

בחנוכה זה לא משנה מה הבן אדם ומה הנשמה שלו, כי יורד אור עליון מלמעלה ומדליק את הנשמות

יקטרג בהם ח"ו. כי בכל זאת בראש חודש טבת התחיל המצור. אמנם צריך לדעת מה שאמרו רבותינו, שהכח של כל ימי החודש נמצא בראש חודש, "דגופא בתר רישא גריר" - הגוף נגרר אחרי הראש - אם הראש בסדר, הגוף גם בסדר. והרי

כל פסוקי הפרשה מתחילים אותו דבר

עכשיו סיימנו פרשת וישב, ויש בפרשה הזו דבר אדיר שאומר הרוקח רבי אליעזר מגרמיזא דבר פלא: כל הפסוקים של פרשת וישב מתחילים באות וא"ו, הכל וו"ן! חוץ משמונה פסוקים, וצריך להבין מה העניין בזה?

אומר רבי אליעזר מגרמיזא וא"ו זה רומז לצרה, כלומר "ו", ובגלל שבפרשה הזו יש הרבה בעיות: וי על מכירת יוסף, וי על

"רשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים" מה השבח בכך? וכי זה נגד הטבע שצדיקים וטהורים ינצחו? וכי צדיקים לא יכולים לנצח את הרשעים?

פטירת אשת יהודה, וי על פטירת ער, וי על פטירת אונן, וי על הסיפור של שר המשקים ושר האופים, וכו' וכו', אותו דבר על צאצאי יהודה: וי על מחלון וכליון, וי על אבימלך, היו הרבה בעיות. ויש רמז דומה: שבכל פרשת מקץ ובכל פרשת ויגש, לא מוזכר שם הוי"ה שזה שם של רחמים, מדוע? כי יעקב אבינו היה בצער!

אבל, ר' ברוך רוזנבלום לקח את הדברים ועשה אותם מתוק, "גם ברוך יהיה", הוא אומר דבר פלא, אומרים את זה עוד מפרשים, אבל הוא נותן את זה סוכריה: הנה בפרשת וישב מתחילה גלות מצרים: מכירת יוסף שגרמה ירידת עם ישראל למצרים, הגלות התחילה בפרשת וישב!

אבל הוא אומר, שבמקביל גם כאן בפרשת וישב מתחילה הגאולה השלימה של עם ישראל! יהודה לוקח את תמר כלתו בדרך לא דרך, ומביא שתי נשמות של פרץ וזרח, מפרץ נולד בועז, עובד, ישי, ודוד מלך ישראל! איזה דבר פלא זה, המשיח פה! הגלות התחילה פה, וגם הגאולה מתחילה פה! הגלות זה לא דבר פשוט, אבל הקב"ה עילת העילות מסדר את הכל, ותיכף תבוא הגאולה.

יוסף התפלל שישכחו אותו

ועוד למדנו בסוף וישב, שיוסף ביקש משר המשקים: "כי אם זכרתי איתך כאשר ייטב לך ועשית נא עימדי חסד והזכרתי אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה". וכתוב, שעל זה שיוסף בטח בשר המשקים, וביקש ממנו עזרה, הוסיפו לו על זה שנתיים במאסר! אצל הקב"ה זה הכל מדויק!

ופרשת וישב מסיימת ככה: "ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו" - וצריך להבין מה כפל הלשון "לא זכר וישכחו", הרי אם לא זכר, בודאי ששכח?

אלא, אומרים רבותינו, שיוסף הצדיק התפלל ששר המשקים

שבעים שנה, וק"ו בשבת וראש חודש וחנוכה, שצריך לנצל את השבת הזאת!

ה"שנורר" סירב: אין לי זמן לסיפורים!

המגיד מדובנא נשא משלו על מי שלא מנצל את השבת ללימוד ועבודת ה': עשיר אחד הלך לעשות מסחר בניו יורק, ופתח שם בית מסחר גדול והצליח בעסקיו, והתעשר מאוד. עברו שלוש שנים והוא התגעגע לבית שלו ולמשפחה שלו ורצה לדעת מה קורה איתם. יום אחד, מישהו דופק לו בדלת, והנה זה בדיוק אחד מהשכונה שלו שבא במקרה לאסוף כסף בחו"ל... אמר לו העשיר: "איזה טוב שבאת! ספר לי מה קורה בבית ובשכונה", אבל האורח אומר לו "חביבי, אין לי זמן לסיפורים, אני מחפש כסף, אני מחתן בת, אני הולך לאסוף".

אמר לו העשיר: "יודע מה? כמה אתה צריך לחתונה?" אומר לו "אני צריך מאה אלף דולר", אמר לו העשיר: "תשב אצלי בבית 12 שעות, ואתן לך חמישים אלף דולר, ותספר לי מה קורה בעיר מה קורה עם המשפחה שלי", האורח הסכים ונשאר בבית העשיר, והתחיל לספר את כל החדשות...

אחרי שעה של סיפורים האורח אומר, "אם כבר אני אצלך, אני עייף, אני רוצה קצת לישון, לנח", אמר לו העשיר: "אדוני, לא שילמתי לך כ"כ הרבה כסף, בשביל שתלך לישון! עכשיו אין לישון! אם אתה עייף, לא על חשבונך! לך תישן על חשבונך, אם לא תספר לי מה קורה, אין כסף!"

והנמשל, אומר המגיד מדובנא, הקב"ה נתן לנו כזו קדושה - שבת המלכה, ואתה בוחר למלאות את זה בשינה? וכל שכן בשבת חנוכה שמעלתה אדירה, איך אדם יאבד אותה בשינה? לכן צריך לשים לב לנצל את השבת הזו - שבת ראש חדש וחנוכה חזק חזק.

צדיקים לא יכולים לנצח?

ב"על הניסים" אנחנו מפארים את הקב"ה "מסרת גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים", וצריך להבין: "גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים" - מובן מאוד השבח, שהרי זה נגד הטבע שהחלשים והמעטים ינצחו, אבל ההמשך: "רשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים" מה השבח בכך? וכי זה נגד הטבע שצדיקים וטהורים ינצחו? וכי צדיקים לא יכולים לנצח את הרשעים?

אלא, אומר האדמו"ר מאלכסנדר: מה שכתוב מסרת רשעים ביד צדיקים, אין הכוונה שהרשעים נפלו ביד הצדיקים וגם אין הכוונה ליוונים הגויים, אלא, "ביד" הכוונה שהיו "אצל" הצדיקים, והכוונה היא שהקב"ה שם את הרשעים היהודים "אצל" הצדיקים, וכך הרשעים - המתיוונים נעשו צדיקים. וכן לגבי "טמאים ביד טהורים", היהודים הטמאים שהיו הולכים ברחוב בדרכים מקולקלות, עשית אותם טהורים, זה פירוש טוב!

למצרים, זה הכל סודות, אבל יוסף מבטל את קליפת מלכות יוון, שביקשה לעקור את כל היהדות.

ההגה של יוון זה "הגיון", הם רוצים היגיון, "להעבירם מחוקי רצונך", היוונים היו אומרים שמה שאין בו הגיון, לא קיים, לכן גזרו על המילה והחודש והשבת.

אבל האמת היא, שחוקי התורה הם רצון ה' בלי טעם, אל תשאל שאלות, לא צריך היגיון, אין היגיון! כשהוא אומר ברית מילה זהו זה! זה חוק לא שואלים שאלות! אמנם לכל דבר יש פירוש, יש הכל, אבל צריך לקחת את המצוות כי ככה ה' ציווה וככה עושים, אל תחפש טעמים ועניינים, אמנם יש טעמים, אבל מקיימים גם בלי לדעת את הטעמים, ה' ציווה? ברוך הוא וברוך שמו!

ולכן יוסף הצדיק מנצח את קליפת יוון, כי יוסף הצדיק לא שאל שאלות, לא היה לו על הקב"ה שום הרהור הכי קטן, כל הזמן למד תורה עם אבא שלו, לא שאל שאלות, הראו לו מן השמים דברים אדירים לא שואל שאלות, אין היגיון, אין.

המגלה עמוקות כותב: יוסף עולה 156, ו"מלך יוון" גם כן עולה בדיוק 156. כי יוסף הצדיק מבטל את קליפת יוון, יש לו את הכח הרוחני לבטל את הקליפה הזאת. ואותו דבר בדיוק גימטריא "אנטיכוס", "יוסף" גימטריא אנטיכוס, כי הוא המבטל את הקליפה של האנטיכוס.

היום בימינו כבר נגמר אנטיכוס אבל היום בימינו יש אייפון - בדיוק גימטריא יוסף [עם הכולל], שיוסף מבטל גם את הקליפה הזאת. שח"ו לא נשתמש בדבר הזה, אח"כ אדם הולך מהעולם הזה שהראש שלו היה בשטויות במקום שהראש יהיה בתורה, במצוות, במקום שיעביר את העולם הזה בטוב, מעביר אותו ח"ו בהבלי הבלים, לא חבל עלינו!

מקץ בראש השנה

פרשת מקץ מתחילה בחלום פרעה, ושמריצים את יוסף, "וירצוהו מן הבור" - באיזה בחלה! בא אליו האחראי וצעק לו "תצא מפה" יוסף לא הבין מה הוא רוצה, עד שאמרו לו: "בוא בוא, פרעה קורא לך..."

וזה היה ביום ראש השנה, וצריך לדעת שלא סתם שלושה ספרים נפתחים השבת כמו ראש השנה, כי גם אותו היום שהריצוהו מן הבור זה היה בראש השנה. ובאותו ראש השנה נפטר יצחק אבינו, לכן "ויהי" מקץ שנתיים ימים, בדרך כלל "ויהי" זה לשון צער, ואיזה צער? שבאותו יום שהוציאו את יוסף מהבור, באותו יום נפטר יצחק אבינו.

תכין צידה לשנות הרעב!

חלום פרעה היה על שבע שנות שבע ואח"כ שבע שנות רעב, ואמר לו יוסף שצריך לקמץ בשנות השבע כדי שיהיה לשנות הרעב. אומרים רבותינו, שזה רמז לאדם: שבע שני שבע רומזים לשבעים שנה בעולם הזה, שידע לו האדם שהוא חושב

ישכח אותו! בגלל שאמר: "איך הוצאתי מהפה שלי דבר כזה לבקש ממנו שיעזור לי?".

האור של מקץ מגרש את חושך יוון

ועכשיו השבת אנחנו בפרשת מקץ: והנה תמיד יחול חנוכה בפרשת מקץ, מה הקשר? אומר הגאון מוילנא, בפרשת מקץ יש 2025 מילים, והמילה "נר" עולה 250, כפול 8 ימים זה 2000. תוסיף לזה עוד 25 שזה כ"ה בכסלו, עולה סך הכל: 2025. לרמוז על האור הגדול של חנוכה, שמגרש את החושך של היוונים.

ועוד אומרים רבותינו: "מקץ" זה אותיות "קמץ", שהרי התנועות בלשון הקודש הם בעשר ספירות: ניקוד קמץ - הוא בכתר, פתח - חכמה, צירה - בינה, סגול - חסד, שוא - גבורה, חולם - תפארת, חיריק - נצח, קובץ - הוד, שורוק - יסוד, ויוצא שניקוד ה"קמץ" הוא ב"כתר".

כת"ר זה תרי"ג מצוות ועוד שבע מצוות דרבנן, שעולה 620 מצוות כמנין כת"ר. ומצות הכת"ר - המצוה האחרונה שרבנן ציוו אותנו ואיתה הלכנו לגלות, זה הדלקת נר חנוכה, לכן "מקץ" הולך עם חנוכה, כי מקץ אותיות קמ"ץ שהוא בכתר, וחנוכה היא מצות הכתר - המצוה האחרונה שאיתה הלכנו לגלות, ועכשיו הגלות תיכף נגמרת... מי שטרח עכשיו, מתגבר על היצר הרע, הוא זוכה, אבל מי שלא מתגבר, אוי ואבוי הוא בבעיה גדולה!

אם כן, עכשיו זה הזמן שנוכה למצוה הגדולה הזאת, ואם ניקח את האור הגדול הזה של חנוכה, נלך איתו, ו"מעט מהאור דוחה הרבה מהחושך", פה יש את הכח ואת העוז! איך כתוב? "ושמתיך עליון על כל הארץ", "עליון" זה אותיות "על יוון", שהקב"ה מציל אותנו מלרדת לאביון - "אב יוון", שאדם לא יהיה ח"ו אב יוון, אלא צריך להיות על יוון - עליון על כל הארץ.

כל דור והאנטיכוס שלו

ועוד קשר בין פרשת מקץ לחנוכה: כי מי מבטל את קליפת יוון?

היום בימינו כבר נגמר אנטיכוס אבל היום בימינו יש איפון, אייפון - בדיוק גימטריא יוסף, שיוסף מבטל גם את הקליפה הזאת. שח"ו לא נשתמש בדבר הזה

יוסף הצדיק! ועכשיו הריצוהו מן הבור ושמו אותו מלך של מצרים, הוא סבל הרבה, התגבר התגבר, הקב"ה ניסה אותו והוא עמד, אבל כשמגיעה הישועה, ברגע זה בא!

רבותינו אומרים, שגם אם לא היה נמכר יוסף, היו צריכים להוריד את יעקב אבינו בשלשלאות של ברזל למצרים, כי כך גזר הקב"ה, אבל ריחמו עלינו מן השמים, והורידו אותו לראות את יוסף הצדיק באהבה, יוסף קרא לו, וככה ירדו שבעים נפש

איך אני יושב כאן במטוס עם הצעקות של התינוקות

לכן צריך שהאדם ישים את זה בליבו ש"מי שטרם בערב שבת יאכל בשבת", "מי שזורע קוצר!" היה אחד שעלה למטוס היה צריך לנסוע לחוץ לארץ, והנה הוא רואה 500 איש במטוס, תינוקות מרעיישים, זה צועק וזה בוכה, והוא אומר לעצמו: 'איך אני יושב פה 12 שעות קשור לספסל, להדק את החגורות, וכל אלה יפריעו לי כל הזמן, זה לא מתאים לי'.

כאות הוקרה לפרישה, אני נותן לך את הבית הזה

במתנה, רוצה שאתה תגור בו...

עכשיו, הוא שהכין את הבית הזה הוא יודע כמה שהכל עומד על כרעי התרנגולת...

בעודו חושב מה לעשות, הוא רואה שיש מחלקה ראשונה, נכנס, הוא רואה זה "סטפנס" אחד יושב בנחת, והשני שוכב, ומביאים שם מנות "גורמה" זה נקרא... והכל שקט והכל נחמד, אומר האיש לדייל: "אני רוצה לשבת פה", אומר לו הדייל: "אי אפשר פה, אתה שילמת על כרטיס אלף דולר, פה זה עולה עשרת אלפים דולר", אמר לו: "אני מוכן לשלם", אמר לו הדייל: "אדוני אי אפשר פה לשלם, פה כבר הכל מכור הכל מלא, צריך לרדת למטה, כשקונים כרטיס, מזמינים את זה, ואז יש לך, אבל עכשיו כבר מאוחר, אם טרחת לפני שעלית למטוס אתה יכול, פה לא משלמים! ככה זה למעלה, עכשיו אין לשלם, עכשיו נגמר העסק!

נייר העטיפה שווה משהו

החפץ חיים היה אומר: עשיר אחד זקן מופלג מיליונר קרא לבנים שלו, אמר להם הכנתי כסף שוויצרי כסף אנגלי כסף אמריקאי כסף פרסי כל הכספים הכנתי מאיספהן... הכל... הנה זה פה בכספת הזאת, הוא רוצה שיקברו אותו וישימו את הכסף שמה, אמרו לו למה, אמר להם: אני לא יודע איזה מלאך יהיה, מלאך פרסי, מלאך אשכנזי, מלאך כורדי, אני רוצה את כל סוגי הכספים שאני יוכל לשחד אותם שיתנו לי לעבור... וגם הכנתי איזה מרגלית יקרה שאם לא יהיה שום כסף עובר לסוחר, יהיה לי גם את זה שלא תהיה בעיה... אמרו לו "יאהבא זה לא הולך ככה" והוא אומר "אל תדאגו, תעזבו אותי".

לימים, נפטר האיש, הבנים שלו קיימו את הצוואה, ושמו לו בקבר את כל הארגז שהוא אסף מכל מיני כספים כל מה שביקש, ושמו לו גם את המרגלית עטופה באיזה נייר.

בא להיכנס לגן עדן, אמרו לו: "אתה לא יכול להיכנס לפה, פה זה צדיקים מיוחדים, אתה פה לא יכול להיכנס", הציע לו כסף למלאך... אמר לו המלאך: "חביבי פה זה לא שווה כלום", ניסה

בעולם הזה ללכת אחרי שבע שנות שָׁבַע, מזללות, "אייפון", כל המותרות למיניהן והכל הוא חושב.

אבל האדם ידע שאח"כ באים שבע ימי רעב, שבע שנים של רעב, כלומר, אח"כ יש למעלה, מה תעשה אז? שואלים את האדם: עשית משהו ומתן באמונה? קבעת עיתים לתורה? ציפית לישועה? והוא צריך לשים את זה נגד עיניו, מה קורה איתו? מה עם המושא ומתן? הפרנסה שלך היתה באמונה?

עכשיו יש לך אפשרות לפטור את כל הצער, יש לך זמן, תתגבר על הכל, ואז יהיו לך חיים נפלאים למעלה. מי שעכשיו לא מתגבר לא חושב מה יהיה איתו? עכשיו יש לנו כח מן השמיים להתגבר.

בא לעולם הבא עם דגים מלוחים

הרב מרדכי שלזינגר מספר, שבשנה שהתחילה מלחמת העולם הראשונה שנת תרע"ד, ותרע"ד הארץ, היתה צרה גדולה מאד. לפני שהתחילה המלחמה, הסטייפלר היה בחור, והוא היה צריך לנסוע לשיבה, ובאותה עיר שהיה גר, היה גר גם חבר שלו, לומד איתו בשיבה, והחבר שלו כבר היה בשיבה. האבא של החבר ביקש מהסטייפלר: "אני רוצה שתיקח איזה מכתב לבן שלי לשיבה". והסטייפלר הבטיח שיתן את זה לבן שלו.

באותם ימים פרצה המלחמה, והסטייפלר לא פגש את החבר הזה. אחרי שמונה שנים הסטייפלר פוגש את הבחור הזה, ואמר לו: "לפני שמונה שנים אבא שלך נתן לי מכתב לתת לך אבל עד עכשיו לא נפגשנו אבל המכתב כל הזמן שמור איתי".

הבחור קיבל את המכתב וקרא אותו, והתחיל לבכות. כי אבא שלו נהרג במלחמה, והוא ראה מה הוא כותב לו: "מה נשמע? איך אתה לומד? תשמע כשאתה בא לבית אני רוצה שתקנה דגים מלוחים", תראה איזה מילים אחרונות הוא כותב לו, אני רוצה לאכול דגים מלוחים, אם הראש לא בתורה, אז התקשורת היא דגים מלוחים! כך זה האדם אחרי 120 עולה למעלה, אומרים לו המכתב שלך היה דגים מלוחים, אוי לה לאותה בושה!

לעומת זאת, היה בחור אחר שקיבל מכתב מאבא שלו, וגם הוא אבא שלו נפטר, וגם הוא קרא אותו אחרי המלחמה, וככה הוא כותב לו: "בני היקר, שים את כל ראשך בתורה, ואם יש לך איזה משהו לעשות, איזה דבר שאתה חייב לפנות אליו, אני מבקש ממך שתחשוב, אם זה היה היום האחרון שלך בחיים היית עושה את הדבר הזה או לא, זה יהיה קו המחשבה שלך, אם זה היום האחרון מה היית עושה, אין ספק שההחלטה היתה ללכת רק לבית המדרש, אין ספק שההחלטה היתה רוחניות אדירה, ביום האחרון אדם צריך להכין צידה לדרך".

האבא של הבחור השני חתם את שמו נתן צבי, מי זה היה? הסבא מסלבודקה, כך כתב לבן שלו! לכן עכשיו זה הזמן מי שטורח עכשיו, מכין את עצמו עכשיו, יש לו לכל השנה, [ראיתי שהשיבה עכשיו עשתה לוח שנה מחנוכה לחנוכה].

את עצמך! תוותר! תעשה! כי אח"כ חבל על הזמן מה יהיה? לכן אדם צריך להיות חזק יש הרבה דברים והרבה נסיונות בעולם אבל אדם צריך לדעת להתגבר על כולם והוא מוצא בסוף אור.

הגנרל קיבל כח מהנרות

בשנה שנפטר הרש"ש, שנת תקכ"ז, לפני כ- 250 שנה, היה חורף קשה, והימים היו ימי מלחמה. היה גנרל אחד שהחילים לא אהבו אותו כל כך, אבל הם היו חיילים, והיה קור אדיר, ולפעמים לא היה להם אפילו נעליים, היה קשה.

היה חייל אחד יהודי שכשהיה בבית, אבא שלו אמר לו: תראה, אני מבקש ממך, קח איתך חנוכה קטנה איפה שאתה נמצא, ובחנוכה תדליק את הנרות, זה יתן לך הרבה כח בנשמה שלך. ובאמת, הוא היה באחד היערות והיה לו קר, ולא היה לו איפה לישון, הוא עומד ובוכה איך הוא עזב את אבא שלו, והוא מספר: היה ליל כ"ה בכסלו בשנת תקכ"ז, הדלקתי את הנר ככה ביער כשקר מאוד בחוץ, ואני בוכה ובוכה על יד הנרות, ויודע שיש אבא שבשמים שאליו צריך לדבר ישירות. ותאמינו לי, אני מתקשר לאבינו שבשמים ומדבר איתו ובוכה, פתאום בא איזה יד עלי של הגנרל, והוא אומר לי: חייל למה אתה בוכה? אם קר לך - אני אעזור לך. אמרתי לו: אני בוכה, כי אני בתפילה לבורא עולם. תדע לך אדוני הגנרל, אני יודע שאנחנו ננצח היום, הם חזקים - אבל הם יפלו. הגנרל לחץ לו את היד, אמר לו: תודה רבה לך חייל יקר. אולי תספר לי מה זה המנונה הזו? והחייל מספר לו: מדליקים הלילה נרות של חנוכה, על הנס הגדול. היינו חמש עשרה איש, מול כל יוון הרשעה, כל רומי, כולם באו עלינו למלחמה, והמעטים נצחו את המרובים, וגם אתה תנצח. הגנרל קיבל כח, לחץ לו את היד, ליטף אותו ונעלם.

אחרי שנה, בחנוכה תקכ"ח, הוא כבר עלה לשלטון, ובא אליו בתור נשיא ארצות הברית דאז, והביא לו מדליה עם צורת מנונה, אמר לו: הדברים שלך חיזקו אותי. אי אפשר לדעת, לפעמים אדם נמצא באפילה, אבל מהשמים פותחים לו. כמובן שכל החיים שלו השתנו, הוא דאג לו לכל מה שצריך. הכל עילת העילות.

חמש שעות בטלפון בבית הכלא

ואם אדם יושב עם הנרות, ומספר לילדים שלו ולכל בני הבית את הניסים והנפלאות, הוא ממחיש להם את זה, והם שומעים את הדברים, איזה דבר גדול זה.

היה יהודי אחד שהוא מפורסם, קראו לו שלום מרדכי רובשקין, הוא היה סוחר גדול של בשר, יהודי אמריקאי שהיה לו מעין מפעל לייצור בשר בארה"ב, לפני חמש עשרה שנה הוא נשפט ל-27 שנות מאסר. ובשנת תשע"ה, הנשיא טראמפ שהיה אז גם נשיא, נתן לו חנינה הוציא אותו. והיה זה בחג החנוכה.

והוא מספר, שבכל חנוכה היה הבית שלו פתוח לרווחה, וכל מי שהיה מבקש משהו - תמיד היה אצלו. את כל כספו חילק לצדקות, ובכל לילה היה עושה מסיבה ומפרסם שה'

את מזלו עם המרגלית... המלאך אומר לו "גם זה לא שווה כלום..."

והנה פתאום המלאך רואה שהמרגלית עטופה באיזה נייר, לקח את הנייר, ואמר לאיש: "הנייר הזה יעזור לך כאן", מה זה היה הנייר הזה? הבנים עטפו לו את המרגלית עם איזה קבלה שהוא תרם איזה 20 דולר באיזה מקום... זה שווה כאן, אבל המרגלית לא שווה כלום...

ככה זה קורה למי שה' יצילנו משקיע את הזמן שלו בשטויות והבלים, הוא לא לוקח את כח התורה איתו. ה' יעזור! לפעמים אדם עובד עובד, וכשמגיע הזמן הוא מפסיד את הכל.

קיבל במתנה בית שעומד על כרעי התרנגולת

היה נגר אחד אלוף, ושם בחוץ לארץ לא רק עושים ארונות אלא גם בתים מעץ, והוא היה יודע לבנות בתים פאר שבפאר, עשה כסף הרבה. אחרי הרבה שנות עבודה הוא אמר לבוס שלו: "זהו, אני רוצה קצת לחיות עם המשפחה, כל החיים שלי עבדתי, עכשיו אני רוצה לעזוב את העבודה".

בעל הבית אמר לו: "דחילק, רק תעשה לי עוד בית אחד מעץ, אבל תעשה את זה הכי טוב, כמה כסף שאתה רוצה אתן לך, תעשה אותו דה בסט", זה כבר אין לו כח, הוא רגל אחד בחוץ, אבל הוא לא רצה לאכזב את בעל הבית והסכים.

אבל מה? את הבית האחרון הוא עשה: "צילה בלה" כמו שאומרים... הביא לו שטח אדמה גדול, וביקש בית גדול מאוד, אבל לא דקדק באיכות החומרים, בחוץ נראה יפה אבל בפנים החומרים לא הכי טובים, העבודה לא מדויקת.

אחרי שסיים את העבודה, בעל הבית אומר לו: "תשמע, אני באמת לא צריך את הבית הזה, אבל כאות הוקרה לפרישה, אני נותן לך את הבית הזה במתנה, רוצה שאתה תגור בו..."

עכשיו, הוא שהכין את הבית הזה יודע כמה שהכל עומד על כרעי התרנגולת... זה לא זה... הוא לא אומר לבוס "תודה רבה"

מיד כשראיתי יהודי שמדליק נרות חנוכה,

רעדתי. אני זוכר שלפני עשרים וחמש שנה, אבא שלי הדליק נרות חנוכה. טוב שאתם הדלקתם, אם לא - כולכם הייתם נשחטים

במרץ ובחשק אלא בשפה רפה ובכובד ראש, והוא יודע למה... והוא חושב אם היה משקיע בבית הזה, איזה בית היה לו עכשיו בחינם... מה הוא הפסיד...

אתה מבין? אנחנו פה בעולם הזה מכינים לעולם הבא, לפי מה שאדם בונה ומכין, זה מה שיהיה לו, אם אדם לא מכין כדבעי מה יהיה שם עם הבית שלו? עכשיו זה הזמן! תכין

השמן שהביא אוצר

עוד דבר אני אספר לכם, החזון איש היה מדקדק במצוות משהו לא רגיל, והיה עוסק בתורה עד שהיה מתעלף, ולא סתם עוסק, עם כל הכח והמרץ. הוא גר ליד איזה מכולת, ובעלי המכולת הכירו אותו שזה אדם שאין כמותו. באותה שנה היה חוסר

כל סודות התורה שנמסרו למשה רבינו בהר סיני, זה היה בימי ההנוכה. שהלוא דרך שלושים ושש נרות מאיר אור הגנוז שהקב"ה גזו אותו, והיה האדם מביט בו מסוף העולם ועד סופו

בשמן זית, מה שעשה - לא מצא. אמר לרבנית: תלכי למכולת, תגידי לו שאני רוצה לקנות שמן זית. אמרה לו: אתה יודע שאין באף מקום שמן זית, אין מה לעשות.

אחרי יומיים, עוד הפעם אמר לה החזון"א: לכי תגידי להם שאני רוצה. הרבנית יודעת כשבעלה אומר - הוא יודע מה הוא אומר. הלכה למכולת וביקשה שמן זית. אמר לה: הרבנית, אבל אין! בואי תחפשי ותראי שאין לנו אפילו פח אחד. חזרה ואמרה לחזון"א. אמר לה: תחזרי עוד פעם, שיביאו לי. בסוף, הבעל והאשה במכולת דיברו ביניהם, אתה יודע, כשסידרנו לפני שלושים שנה את המדפים, אני זוכרת שפח של שמן אחד התגלגל וירד למטה למטה, עמוק, איפה הרגל של המדפים למטה, אבל עכשיו להוציא את כל זה - זה עבודה, אולי נמצא. אמר לה בעלה: אני עושה את זה לכבוד הרב"ה. וכך היה, הוציאו מדף מדף, ומצאו את הפח של שמן זית. הרב"ה אומר יש, כי הוא רואה שיש. אבל אתם חושבים שבשבילם זה היה בחינם להוציא את המדפים? הם מצאו שם גם געלם [כסף], זה לא רק להוציא את המדפים, היה שמה אוצר יפה. כי ברגע שעושים - אז מהשמים נותנים להם.

יש לנו חג שמונה ימים בצינוק...

הרב יעקב גלינסקי מספר על עצמו, אני הייתי ברוסיה בסיביר, שמו אותי שם בבית האסורים, שמונים רוסים כל אחד גובהו כגובה הארזים, ואני הייתי קצר, הם אוכלים אותי. אבל הייתי אומר להם כל הזמן בדיחות ברוסית, וכולם היו אוהבים אותי, צוחקים צוחקים, ככה הצלתי את נפשי.

הגיע חנוכה, אני מחפש איך אני אצליח להדליק את נר החנוכה, והנה ראיתי שבחדר של בית האסורים הגדול, יש למעלה איזה צלחת עם נפט כמו פתיליה, ובפתיליה אתה יכול להגביה ולהוריד, כמו שהיה לנו פתילות בבית מנורה, על זה שמים אוכל וזה גם מאיר, ככה היה גם אצלנו בבית, אבל לא בגובה. שמים את זה על השולחן במטבח, איך היינו עושים חמין, היה פח עושים לו חלון, עם מנורה, זה היה פתיליה עם נפט. ככה

הוא מלך מלכי המלכים. וקודם כל, היה יושב עם הבנים שלו חמש שעות בכל לילה. וכשהגיע חנוכה בכלל, אמר להם: אני רוצה להדליק חנוכה. אמרו לו: פה אתה לא תדליק חנוכה! תסתלק! אמר להם: מה פתאום שאני לא אדליק? ביקש מהאחראים: אני יהודי ואני רוצה להדליק חנוכה. אמרו לו: יש לך זכות, נעביר אותך לאולם אחר שם תדליק, ויהיו איתך שני שומרים. יש לך חצי שעה. טוב, זו כבר ישועה. בא אליו הגנרל ואומר לו: בבקשה, אני רוצה חמישים דקות. אומר לו: אין לך, אני לא יכול לתת לך רק שלושים דקות. צריך לקרוא את מפקד בית האסורים, אני קורא לו. קרא לו, ואומר לו אני רוצה 50 דקות, אומר לו: טוב, בוא איתי, לקח חמישים דקות. הוא רואה שזה הולך, שואל אותו המפקד: אתה בבית שלך כמה זמן היית מספר לילדים על הניסים והנפלאות האלה של חג החנוכה? אמר לו: אומר את האמת, אני אגיד לך, חמש שעות. אמר לו: חמש שעות אתה מספר להם? כן. תשמע, בוא למשרד שלי, כשאף אחד לא רואה, תיכנס בפנים, תספר חמש שעות. משהו לא יאומן, אדם שדנו אותו ל-27 שנה - קיבל את זה. אחרי יום-יומיים אמרו לו: בוא בוא, אתה בחוץ, קיבלת חנינה מטראמפ, צא החוצה. זה מעשה שהיה, אני חושב שזה מעשה מפורסם. משהו כזה בערך, כמו שאני אומר. אבל זה אמת, להודות להלל לה' על ניסיון ונפלאותיך, ופלא פלאות איך שהקב"ה עושה איתנו ניסים ונפלאות, שאין כמותם בעולם.

המח"ט בפתח

צריך שיהיה יחד בפתח - מזוזה חנוכה וטלית, ראשי תיבות: מחט. פתחו לי פתח כחודו של מחט, ואני אפתח לכם פתחים הרבה. עכשיו זה הזמן להתחבר להקב"ה, נפתח פתח כחודו של מחט, ויהיה פלא פלאות.

ביכות הנרות ניצלתם משחיטה!

מסופר, שבזמן שרוסיה כבשה את רומניה, היתה קבוצה רומנית מבריתה גבולות. והיה שמה צדיק אחד ירא שמים שהוא היה עם הקבוצה. אמר להם: אני חייב להדליק נרות חנוכה. אמרו לו: פה זה סכנה. אם יתפסו אותנו, כולנו 'קוצרים' אותם. אמר להם: אבל אני רוצה להדליק נרות. הדליק את הנרות, והם ראו אש. כשהתקברו ראו שאין אף אחד, הצדיק הלך בצד והחל מתחנן ובוכה לקב"ה, ומודה לו על חסדיו. היה שם ראש המאפייה, והוא שומע אותו, מיד פנה לחיילים שלו ואמר להם: ידיים למעלה! אף אחד לא יגע בו. ואמר להם: מיד כשראיתי יהודי שמדליק נרות חנוכה, רעדתי. אני זוכר שלפני 25 שנה, אבא שלי הדליק נרות חנוכה. טוב שאתם הדלקתם, אם לא - כולכם הייתם נשחטים. אדם לא יכול להבין איזה ניסים ונפלאות שהיו עם נרות חנוכה, זה לא מעלמא הדין.

בהר סיני, זה היה בימי החנוכה. שהלוא דרך שלושים ושש נרות מאיר אור הגנוז שהקב"ה גזר אותו, והיה האדם מביט בו מסוף העולם ועד סופו. ואיפה הוא גנוז? בתורה. בל"ו מסכתות של הש"ס, והמקובלים אומרים שזה גנוז בזהר הקדוש, משם אדם מביט ורואה מסוף העולם ועד סופו, והאור הגנוז הזה מתגלה על ידי ל"ו נרות, שאנחנו זוכים בימים הללו.

כותב הבני יושכר, שבכל ערב שבת כשאדם מדליק נרות, כדאי לו להדליק 36 נרות. כי אז מתגלה ה-36 שעות שהיה בהם אור הגנוז, באופן שהשבת זה הדבר הכי גדול שיש.

ועכשיו השבת הזאת, כבר דיברנו איזו מעלה גדולה היא, שגם שבת וגם ראש חודש וגם חנוכה, שלושה כוחות אדירים. ננצל את השבת הזאת, נתחיל בה בעזרת האל ובישועתו, שנקבל עלינו שעה זוהר, אתה יודע מה אדם יכול להרויח בזה, איזה אור יאיר את כל הנשמה. כבר מזמן דיברנו על זה עם רבי דוד בן שפיקה שה' יתן לו רפואה שלמה, ולהורים שלו, שנעשה הוצאת זוהר אחד של שבת כזה גדול, כל אות של שבת קודש שאדם מוציא אותה, משהו עשיר, זוהר של שבת.

עכשיו בכנס הזה מחר בלילה, צריך לקבל עלינו איזו קבלה, שמעתי שרוצים לעשות שכל שבת שעה זוהר, איזה מעלה זה. ואז כנראה שיהיה איזה הדפסה יפה גם כן, זה הולך לפי האור והשפע. ונראה שהקב"ה יעזור שעכשיו מתחילים התחלות חדשות, הכל מתחיל מחדש, ולכן כדאי לנו להתחיל התחלה חדשה.

הנה היום זה כבר הלילה הראשון של הדלקת הנרות, נמשיך את האור הזה למשך כל השנה, שיאיר עלינו אור של קדושה, אור של תורה, אור של יראת שמים, ונוכה לישועה גדולה ולחיים טובים, ולכל הניסים והנפלאות, והעיקר הכי גדול - נוכה לגאולה השלימה, למשיח צדקנו. מדליקים שמונת ימי חנוכה לאורו הגדול, כמו שאמרנו שגם התחיל עכשיו הגלות, רואים את זה בפרשה, וגם הגאולה, איך יהודה מביא את הנשמות של פרץ זרח, ונוכה לגאולה הגדולה בעזרת האל ובישועתו מיד מיד, ה' יהיה בעזרנו. ונוכה להיוושע.

נברך את כל הקהל הקדוש, כל אלה שמאזינים לנו דרך הלווין, דרך הפלאפון, דרך רדיו מורשת, רדיו דרום, ערוץ 2000, וכל הערוצים, והלומדים בעלון. מלכא דעלמא יברך יתהון ויזכה יתהון, יאיר עלינו אור של חנינה, אור של חינוך, אור של גאולה, אור שנוכה בו לבנים תלמידי חכמים, בנים צדיקים, בנים עוסקים בתורה ביראת שמים, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

היה אצל ההורים שלי, יש שם פתיליה עם חלון, את האוכל שהוא כבד - שמים אותו על פח מרובע ושמים לו חלון כזה. ושמה שמים את הרמפה הזאת, ואתה מעלה ומוריד. שם זה היה למעלה על התקרה.

ואז הוא מספר: אני חושב בני לבין עצמי, אם אני אעלה את הפתיליה, זה ייחשב שהדלקתי נר חנוכה, אבל איך אני אניע לתקרה כזו גבוהה, כל הרוסים האסירים היו אומרים: רב'ה, אין בעיה, אנחנו נעשה לך 'אפי' - יזיו' תעמוד על הכתפיים, ותדליק. אמר להם: או-הו, תודה, תקבלו על זה כמה בדיחות... כשהגיע הזמן העלו אותו, והוא מברך את הברכות - אשר קדשנו, ובוכה משמחה שהוא זוכה להדליק, וכך הוא העלה את הפתיליה. רגע אחד עבר, ובגלל שהייתה איזו בעיה הכל כבה כשהוא עוד היה על הכתפיים שלהם.

עכשיו התחילה חגיגה... קודם כל, הם זרקו אותו מהכתפיים, ואז התחילו לדפוק על הדלת. באו הסוהרים שאלו: מה קורה פה? למה חושך? והם מראים באצבע עליו שהוא כיבה. מספר הרב: לקחו אותי מיד, אתה כיבית? מה עשית? בעוון כזה שלוש ימים בצינוק שאי אפשר לשכב בו, רק לעמוד. עם חתולים ועכברים בר מין, זה לא פשוט.

לוקחים אותי, ואני התחלתי לשיר: מעוז צור ישועתי לך נאה לשבת. אומר לו המפקד: תגיד לי אתה משוגע? מה אתה שר? לוקחים אותך לצינוק בצער גדול, ואתה שר? אומר להם: אני עשיתי בשביל שיש לנו מצוה לשבת בבית האסורים שמונה ימים של חנוכה, לכן אני ידעתי שאם אני אעשה את זה אז יקחו אותי לצינוק, וזה יקרה פה בבית הזה, אני בגן עדן, תקחו אותי לשם. אמר לו: הא, אתה חושב שאנחנו ניתן לך מה שאתה רוצה? תחזור לחדר! כך היה לי גם חנוכה.

צריך לקבל עלינו איזו קבלה, שמעתי שרוצים לעשות שכל שבת שעה זוהר, איזה מעלה זה. ואז כנראה שיהיה איזה הדפסה יפה גם כן, זה הולך לפי האור והשפע.

אור גנוז ב-ל"ו נרות

איך הקב"ה עילת העילות וסיבת הסיבות, מרים ומרומם. עושה איתנו ניסים ונפלאות כאלה שאין כמותם, אין דבר כזה. ולכן החתם סופר כותב, שכל סודות התורה שנמסרו למשה רבינו

02-644-33-00

ימי החנוכה

ספר הכנה לימי החנוכה של מ"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א, עם סדר הדלקת הנרות בתוספת כוונות פשוטות, עם מגוון גדול של סגולות לישועה והדלקה ובכלל לימי חנוכה, וכן סדר לימוד ומעשה לכל יום.

המבצע השבועי - בחנות הישיבה

חוברת האוצר חנוכה וט"ו בשבט

מאוצר שיחותיו של מ"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א על חג חנוכה, ועל ראש השנה לאילנות ט"ו בשבט

30% הנחה